

које служи за редовну употребу изграђеног објекта, да би била извршена легализација тог објекта у складу са важећим прописима којима се регулише ова област.

(3) Трошкове поступка утврђивања земљишта које служи за редовну употребу објекта из става 2. овог члана сноси узурпант као градитељ тог објекта.

Члан 19.

(1) Узурпанту, којем није признато право својине на узурпираном земљишту, дозволиће се да побере плодове са узурпираног земљишта најкасније до краја оне године у којој се приступа извршењу рјешења којим узурпанту није признато право својине на том земљишту.

(2) За трајне културе (воћњаке, винограде и сл.) подигнуте на узурпираном земљишту, узурпанту припада накнада у вриједности чистог приноса, који би такве културе, с обзиром на старост и плодност, дале за онолико времена колико је потребно да се те културе подигну и почну давати плод.

(3) Накнада из става 2. овог члана припада само узурпанту који сам, са својим домаћинством, непосредно користи трајне засаде на узурпираном земљишту.

(4) Узурпант, којем припада право на накнаду за трајне културе, и власник узурпираног земљишта могу се о висини и облику накнаде споразумјети пред надлежним органом, као и закључити уговор о купопродаји узурпираног земљишта, с тим што купопродајна цијена не може бити испод тржишне цијене тог земљишта.

(5) Уколико узурпант и власник узурпираног земљишта не постигну споразум о накнади или не закључе уговор о купопродаји, поступак одређивања накнаде спроводи се пред надлежним судом.

Члан 20.

Ако се у току поступка утврди да је узурпација извршена послје 31. децембра 1955. године, надлежни орган спроводи поступак без ангажовања вјештака из члана 16. став 2. овог закона и доноси рјешење којим одређује да је узурпант дужан да напусти узурпирано земљиште, а рок за напуштање узурпираног земљишта је шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

Члан 21.

(1) Укњижба права својине у јавне евиденције врши се по службеној дужности на основу правоснажног рјешења којим се узурпанту признаје право својине на узурпираном земљишту.

(2) Рјешење из става 1. овог члана се доставља узурпанту, носиоцу својине јавног права и Правобранилаштву Републике Српске.

Члан 22.

(1) Трошкове поступка сноси узурпант, уколико му се призна право својине на узурпираном земљишту.

(2) У осталим случајевима трошкове поступка сноси власник узурпираног земљишта.

Члан 23.

(1) Правоснажно рјешење којим се узурпанту не признаје право својине на узурпираном земљишту, сматра се извршном исправом и служи за уклањање узурпанта административним путем са узурпираног земљишта.

(2) У случају да узурпант не напусти узурпирано земљиште на којем му није признато право својине по било ком основу, надлежни орган извршава рјешење принудним путем на захтјев носиоца својине јавног права коме је право својине утврђено, а трошкове извршења рјешења сноси узурпант.

Члан 24.

Поступак за расправљање узурпација и спровођење извршења рјешења врши се по одредбама Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18) уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 25.

(1) Својство добровољца стекло је свако физичко лице које је у току ратова од 1912. до 1918. године својевољно ступило у српску или црногорску војску, закључно до 5. новембра 1918. године и остало на војној дужности до демобилизације или је од војне дужности раније било ослобођено као неспособно, због државних потреба, као и свако физичко лице које је до рата 1912. године или у ратовима 1912. године добровољно, активним учешћем у вези са пожртвовањем помагало остварењу народног ослобођења и уједињења.

(2) Неборачке парцеле од три хектра и борачке парцеле од пет хектара остављају се као својина добровољцима из става 1. овог члана, које су им раније, на основу прописа Краљевине Југославије (Закон о добровољцима из 1921. године, односно 1928. године) додијељене.

Члан 26.

(1) Поступак из члана 25. став 2. овог закона покреће се на захтјев добровољца или његових правних сљедника и у том поступку се утврђује постојање својства добровољца и врши додјела добровољачког земљишта.

(2) Поступак из става 1. овог члана спроводи надлежни орган и уколико су испуњени сви услови прописани овим законом, доноси рјешење којим се налаже упис права својине добровољца или његових правних сљедника и упис у јавне евиденције.

(3) Трошкове поступка из става 1. овог члана сноси подносилац захтјева из става 1. овог члана.

Члан 27.

Рјешење из члана 26. став 2. овог закона доставља се подносиоцу захтјева из члана 26. став 1. овог закона и Правобранилаштву Републике Српске.

Члан 28.

(1) Поступци за расправљање имовинскоправних односа насталих узурпацијом земљишта који нису окончани по раније важећем пропису окончаће се по одредбама овог закона.

(2) Поступци из чл. 25. и 26. овог закона окончани по раније важећем пропису могу се на захтјев добровољца или његових правних сљедника поновити у складу са одредбама овог закона у року од три године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 29.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 02/1-021-1195/19
28. новембра 2019. године
Бањалука

Предсједник
Народне скупштине,
Недељко Чубриловић, с.р.

161

На основу члана 130. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и члана 15. тачка г) и члана 43. став 2. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 55. сједници, одржаној 23.1.2020. године, д о н о с и

УРЕДБУ

О КАНЦЕЛАРИЈСКОМ ПОСЛОВАЊУ

Члан 1.

Овом уредбом уређује се канцеларијско пословање републичких органа управе и органа јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: органи).

Члан 2.

Одредбе ове уредбе примјењују се и на канцеларијско пословање служби и стручних служби Народне скупштине, Вијећа народа, Предеједника Републике Српске, Владе Републике Српске и на предузећа, установе и друге организације када врше јавна овлашћења.

Члан 3.

(1) Поједина питања из области канцеларијског пословања могу се због своје специфичне природе уредити на другачији начин, ако је то неопходно.

(2) Ако је канцеларијско пословање из става 1. овог члана уређено на другачији начин, одредбе ове уредбе примјениваће се само на питања која нису регулисана посебним прописима о канцеларијском пословању.

(3) Одредбе посебних прописа о канцеларијском пословању морају бити у сагласности са основним начелима прописаним овом уредбом.

Члан 4.

Канцеларијско пословање обухвата: примање, отварање, прегледање и разврставање аката, класификовање и запољење аката, њихово достављање у рад, административно-техничку обраду акта, отпремање поште, развођење аката и њихово архивирање и чување.

Члан 5.

Канцеларијско пословање организује се и води по начелима обавезности, свеобухватности, уредности, економичности, једноставности, тачности, експедитивности, рационалности и заштите повјерљивих података и виталне документације.

Члан 6.

Поједини изрази и појмови употребљени у овој уредби имају следеће значење:

1) акт је сваки писани састав (у папирном или електронском облику) којим се покреће, допуњава, мијења, прекида или завршава нека службена радња,

2) предмет је скуп свих аката и прилога који се односе на исто питање или задатак и чине посебну цјелину,

3) управним предметом сматра се предмет у којем се води управни поступак и у којем се рјешава о правима, обавезама и правним интересима грађана, правних лица и других странака,

4) досије је скуп предмета који се односе на исту материју или на исто правно или физичко лице,

5) писарница је организациона јединица или радно мјесто гдје се врши канцеларијско пословање; органи и организације са више организационих јединица могу поред главне писарнице формирати и помоћне писарнице,

6) факсимил је начин потписивања, којим се умјесто оригиналног потписа на службеном акту ставља отисак слике потписа,

7) информациони систем је скуп програма, уређаја (информатичких и телекомуникационих) и поступака који се примјењују у изради, слању, примању, провјери и чувања електронских докумената,

8) систем омогућава израду и чување електронских докумената који су уврштени у електронски списак аката у предмету,

9) датотека је скуп података у електронској форми у рачунарском систему,

10) корисник информационог система је свако лице које има приступ информационом систему и путем којег врши радње из области канцеларијског пословања,

11) овлашћење и лозинка представљају одобрење руководиоца органа једном или више лица тог органа да у информационом систему може уносити податке,

12) потврда о пријему поднеска електронским путем подразумева повратну електронску поруку примаоца у

складу са прописима који регулишу област о електронском документу,

13) архива је саставни дио писарнице гдје се чувају завршени предмети, записи на магнетном, микрофилмском и електронском медију, евиденције о актима, предметима и записима и остала документарна грађа до њихове предаје надлежном архиву или уништења,

14) електронска архива је дио информационог система канцеларијског пословања.

Члан 7.

(1) Руководилац органа рјешењем овлашћује лице које је непосредно одговорно за вођење канцеларијског пословања и руковање архивском грађом и документарном грађом, те одређује лице које управља информационом системом и додјељује приступне шифре корисницима информационог система.

(2) За обављање радњи у канцеларијском пословању руководиоца органа је обавезан да донесе рјешење којим се запослени овлашћују за вршење тих радњи.

(3) Рјешење из става 2. овог члана представља основ за додјелу лозинке (енгл. password) за приступ информационом систему.

Члан 8.

(1) Органи путем писарнице воде евиденцију о свим примљеним и интерним актима.

(2) Основна евиденција о актима и предметима води се по систему картотеке и јединствених класификационих ознака или путем електронске обраде.

(3) Дјелатност органа (једноцифрени знаци) даље се рашчлањује на групе основних послова (двоцифрени знаци) и подгрупе у којим су разрађени садржаји рада (троцифрени знаци), док се из аспекта хронолошког система сваком акту којим се формира предмет при упису у основну евиденцију додјељује редни број.

(4) За поједине врсте аката могу се водити евиденције утврђене посебним прописом.

(5) Ако се акти обрађују у електронском облику, њихово евидентирање врши се у електронском систему, и то на начин којим се обезбјеђује посебно означавање аката и предмета.

Члан 9.

(1) Примљене акте овлашћено лице писарнице разврстава на акте предмета управног поступка и на остале акте (акте предмета неуправног поступка).

(2) Разврставање аката из става 1. овог члана на унутрашње организационе јединице, по правилу, врши лице задужено за отварање пошиљки.

(3) Разврставање аката који се обрађују у електронском облику, по правилу, врши запослено лице које те акте евидентира у електронском систему.

Члан 10.

(1) Евиденциони број акта органа састоји се из бројчане ознаке организационе јединице и бројчане ознаке (дјеловног броја) акта.

(2) Бројчана ознака организационе јединице састоји се из бројчане ознаке органа у чијем је раду акт настао и бројчане ознаке организационе јединице.

(3) Бројчана ознака организационих јединица утврђује се рјешењем, које доноси руководиоца органа.

(4) Рјешењем из става 3. овог члана могу да се утврде и бројчане ознаке мјеста настанка акта за потребе подручних јединица.

(5) Дјеловни број акта састоји се из: класификационе ознаке, редног броја и скраћене ознаке године настанка акта.

(6) Класификациона ознака акта састоји се из: бројчане ознаке главне групе, групе и троцифрене класификације.

(7) Редни број означава редослијед његовог евидентирања на картици у оквиру исте класификационе ознаке.

(8) Ако се врши електронско евидентирање, редни број акта аутоматски се одређује према бројчаној ознаци органа у чијем је раду акт настао, бројчаној ознаци организационе јединице или бројчаној ознаци мјеста настанка акта.

(9) Скраћена ознака године настанка акта садржи два последња броја календарске године у којој је акт настао.

Члан 11.

(1) Осим картотеке предмета, писарница води и друге помоћне евиденције: интерне доставне књиге, пописе аката, роковник предмета, доставну књигу за мјесто и књигу поште.

(2) Посебним прописима могу се дати овлашћења органима да воде и друге помоћне евиденције.

(3) Евиденција о актима води се, по правилу, у оквиру предмета.

(4) Изузетно од става 3. ове уредбе, на основу рјешења руководиоца органа, евиденција о актима и предметима може да се води и у оквиру:

1) досијеа када је рјешавање одређених питања олакшано здруживањем више предмета у досије,

2) пописа аката када су у питању акти и предмети исте врсте које орган прима у великом броју и на јединствен начин их обрађује.

(5) Ако се акти обрађују у електронском облику, за попис аката и интерну доставну књигу служи електронски систем.

Члан 12.

Акт садржи: заглавље, назив и адресу примаоца, кратку садржину предмета, текст акта, број прилога, отисак службеног печата, назив функције и потпис овлашћеног лица.

Члан 13.

(1) Према врсти тајне коју садрже, акти могу да представљају државну или службену тајну.

(2) Према степену тајности података које садрже, акти могу да буду означени одређеним степеном повјерљивости.

(3) Ако то није другачије утврђено посебним прописом, доносилац акта одређује којим степеном повјерљивости ће се тај акт означити и уређује начин руковања овим актом и мјере његове заштите.

Члан 14.

(1) У току и ван радног времена предмети, акти и други материјали не смију се остављати без надзора.

(2) Руководилац органа прописује правила која се односе на спровођење надзора над предметима у раду.

Члан 15.

(1) Завршени предмети одлажу се у архиву органа и у њој чувају до предаје надлежном архиву.

(2) Унутрашње организационе јединице које воде засебне евиденције о актима и предметима могу да држе завршене предмете најдуже двије године, а по истеку тог рока дужне су да те предмете, заједно са припадајућим основним и помоћним евиденцијама, предају на даље чување архиви органа.

(3) У заједничкој писарници која води канцеларијско пословање за више органа формира се и заједничка архива.

(4) Архивирани предмети могу да се држе изван заједничке архиве до истека рока из става 2. овог члана.

(5) Чување завршених предмета дужне од рокова утврђених у ст. 2. и 4. овог члана одобрава руководилац органа, односно руководилац органа у чијем се саставу налази заједничка писарница.

(6) Ако се акти обрађују у електронском облику, завршени предмети архивирају се и чувају на начин којим се обезбјеђују њихова вјеродостојност, аутентичност, дуготрајно

чување и обезбјеђује могућност њиховог преношења на нове технолошке платформе и конвертовање у нове формате.

Члан 16.

(1) Завршени акти и предмети чувају се у архиви у одговарајућим техничким јединицама, уз обезбјеђење услова дефинисаних Законом о архивској дјелатности ("Службени гласник Републике Српске", број 119/08) и подзаконским прописима донесеним на основу тог закона.

(2) Не може се архивирати предмет у којем није обрађен спољни и унутрашњи дио омота списка, а управни предмет ако не садржи и одлуку којом је управни поступак окончан и доказ о достављању те одлуке странци.

(3) Акти из предмета који се враћају писарници ради разврставања и архивирања морају да садрже дијелове из члана 12. ове уредбе.

(4) Акти означени одређеним степеном повјерљивости и евиденције о тим актима воде се и чувају на начин којим се обезбјеђује њихова повјерљивост.

Члан 17.

(1) Сва документарна грађа настала у раду органа уписује се у архивску књигу.

(2) Препис архивске књиге доставља се надлежном архиву.

Члан 18.

(1) Архивирани предмети чувају се у архиви органа до истека рокова чувања утврђених листом категорија документарне грађе са роковима чувања (у даљем тексту: листа категорија).

(2) Листу категорија утврђује руководилац органа.

(3) Класификација аката има за основ систем обавезне децималне класификације.

(4) Електронски документ архивира се електронски.

(5) Тип електронске архиве усклађује се са типом документа и потребама корисника.

(6) Просторија у којој се налази опрема за складиштење електронске архиве мора бити прописно заштићена од оштећења у границама одређеним техничком спецификацијом произвођача опреме, а у складу са прописима којима се регулишу стандарди информационе безбједности.

Члан 19.

Органи су обавезни да врше редовно годишње одабирање архивске грађе и издвајање безвриједне документарне грађе у складу са одобреним листама категорија.

Члан 20.

Архивска грађа органа предаје се надлежном архиву на начин, по поступку и у роковима утврђеним Законом о архивској дјелатности и подзаконским прописима донесеним на основу тог закона.

Члан 21.

Овлашћује се министар управе и локалне самоуправе да донесе упутство о спровођењу канцеларијског пословања.

Члан 22.

(1) Непосредни надзор над примјеном прописа о канцеларијском пословању врши министарство надлежно за послове управе путем управне инспекције.

(2) Стручни надзор над радом архива врши Архив Републике Српске, у складу са Законом о архивској дјелатности.

Члан 23.

Министар управе и локалне самоуправе донијеће упутство за спровођење канцеларијског пословања у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 24.

За документарну грађу формирану до ступања на снагу ове уредбе органи су дужни да донесу посебне листе кате-

горија, водећи рачуна да њима буду обухваћене све категорије формираног материјала.

Члан 25.

Органи су обавезни да ускладе своје прописе о канцеларијском пословању у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу ове уредбе.

Члан 26.

Ступањем на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о канцеларијском пословању републичких органа управе ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/04 и 13/07).

Члан 27.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-120/20
23. јануара 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

162

На основу члана 16. ст. 3 и 4. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 9/12 и 40/12) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 55. сједници, одржаној 23.1.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ОСНОВИЦЕ ЗА ОБРАЧУН ПРИМАЊА ЗА 2020. ГОДИНУ ПРЕДВИЂЕНИХ ЗАКОНОМ О ПРАВИМА БОРАЦА, ВОЈНИХ ИНВАЛИДА И ПОРОДИЦА ПОГИНУЛИХ БОРАЦА ОДБРАМБЕНО-ОТАЏБИНСКОГ РАТА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком утврђује се висина основице за обрачун примања предвиђених Законом о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске (у даљем тексту: Закон) за 2020. годину.

II

Основица за обрачун примања утврђених чланом 16. ст. 1. и 2. Закона, изузев борачког додатка, утврђује се у проценту од 65,6655% просјечне нето плате у Републици Српској у претходној години и за 2020. годину износи 592,96 КМ.

III

Обрачун и исплата примања за 2020. годину вршиће се у складу са тачком II ове одлуке.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-143/20
23. јануара 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

163

На основу члана 16. ст. 2, 3. и 4. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 9/12 и 40/12), члана 4. став 3.

и члана 7. Уредбе о борачком додатку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/13, 53/14 и 6/19) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 55. сједници, одржаној 23.1.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ОСНОВИЦЕ ЗА ОБРАЧУН ГОДИШЊЕГ БОРАЧКОГ ДОДАТКА ЗА 2019. ГОДИНУ

I

Овом одлуком утврђује се висина основице за обрачун годишњег борачког додатка борцима прве и друге категорије за 2019. годину.

II

Висина основице из тачке I ове одлуке утврђује се у проценту од 0,4318% од основице из члана 16. став 3. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, односно просјечне нето плате у Републици Српској у претходној години и износи 3,90 КМ.

III

Номинални износ годишњег борачког додатка за 2019. годину добије се множењем основице из тачке II ове одлуке са бројем мјесеци ангажовања борца у зони борбених дејстава.

IV

Исплата борачког додатка обрачуаног у складу са тачком III ове одлуке је коначна.

V

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство рада и борачко-инвалидске заштите и Министарство финансија.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-117/20
23. јануара 2020. године
Бањалука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

164

На основу члана 16. ст. 1. и 3. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 134/11, 9/12 и 40/12), члана 4. став 3. и члана 5. ст. 3. и 4. Уредбе о борачком додатку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 52/13, 53/14 и 6/19) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 55. сједници, одржаној 23.1.2020. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ОСНОВИЦЕ ЗА ОБРАЧУН МЈЕСЕЧНОГ БОРАЧКОГ ДОДАТКА ЗА 2020. ГОДИНУ

I

Овом одлуком утврђује се висина основице за обрачун мјесечног борачког додатка за 2020. годину.

II

Висина основице из тачке I ове одлуке утврђује се у проценту од 0,1861% од основице из члана 16. став 3. Закона о правима бораца, војних инвалида и породица погинулих бораца Одбрамбено-отаџбинског рата Републике Српске, односно просјечне нето плате у Републици Српској у претходној години и износи 1,68 КМ.